

Jerzy Korsak

Izba białostocka

Palestra 22/3(243), 73-75

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

udział w zorganizowaniu Studium, podziękował również prelegentom na Studium za wyrażoną gotowość współpracy, a członkom Rady Programowej za ich wkład pracy społecznej, wreszcie gościom za przybycie na zebranie.

Następnie zabrał głos prof. dr hab. J. Jakubowski. Podniósł on potrzebę utworzenia Studium, które ma na celu m.in. rozwijanie umiejętności praktycznych tzw. „warsztatu prawniczego” zarówno w fazie kształtowania kontraktów, jak i w obronie interesów przedsiębiorstw na forum procesowym. Zdaniem mówcy Studium ma charakter eksperymentu, o czym świadczy nie tylko sam program, ale i metody kształcenia, wymagające współdziałania wszystkich uczestników zajęć przy poszukiwaniu optymalnych rozwiązań. Tematyka Studium nie jest zbieżna z programem Podyplomowego Studium Problematyki Handlu Zagranicznego przy Wydziale Prawa i Administracji UW, które ma charakter bardziej ogólny i teoretyczny. Oba te studia wzajemnie się jednak uzupełniają.

Z kolei zabrał głos dyr. dr T. Opalski, który wskazał na potrzeby resortu

handlu zagranicznego w zakresie wysoko kwalifikowanych służb prawnych. Można oczekiwać — nadmieniał mówca — że Studium zorganizowane przy NRA spełni w tym względzie nader użyteczną rolę.

Jako ostatni wystąpił dyr. J. Witek podkreślając, że dynamiczny rozwój wymiany handlowej z zagranicą stwarza zapotrzebowanie na kadry prawników specjalistów, których wiedza zawodowa może się przyczynić do usprawienia naszego handlu zagranicznego. Mówca zadeklarował poparcie i pomoc resortu spraw zagranicznych dla poczynań w tym względzie i życzył pomyślnego wyniku prac Studium.

Na tym zebranie zakończono.

Zgodnie z terminarzem, początek zajęć na Studium został ustalony na 8 lutego 1978 r.

Zorganizowanie Studium ma zapewnić podniesienie sprawności i efektywności obsługi prawnej jednostek handlu zagranicznego, zwłaszcza przy zawieraniu umów w międzynarodowym obrocie, służąc tym samym ważnym interesom Państwa. Ten właśnie cel przyświecał inicjatywie NRA.

II. Z życia izb adwokackich

Izba białostocka

Zgodnie z uchwałą Rady Adwokackiej w Białymstoku zorganizowana została w dniu 14 stycznia 1978 r. narada kierowników zespołów adwokackich Izby białostockiej. Na naradę zaproszono także przedstawicieli organizacji politycznych działających w środowisku adwokackim.

Obrady otworzył i przewodniczył im wicedziekan Rady adv. Stanisław Krasowski, który jako przewodniczącą zespołu wizytatorów Rady doko-

nał oceny działalności zespołów adwokackich Izby na podstawie materiałów wizytacyjnych. Omawiając wyniki wizytacji, zwrócił on w szczególności uwagę na takie zagadnienia, jak liczba spraw prowadzonych przez poszczególne zespoły, wysokość obrotów i stan konta 34, a ponadto przedstawił problemy wynikające z pracy adwokatów-emerytów zatrudnionych w zespołach w niepełnym wymiarze. Zwrócił także uwagę na konieczność

likwidacji — w miarę możliwości — występujących w niektórych zespołach rażących dysproporcji w obrotach poszczególnych adwokatów.

Następnie skarbnik Rady adw. Stanisław Kostka omówił sytuację finansową zespołów adwokackich Izby oraz sytuację finansową Rady. Poruszył także sprawę realizacji planu technizacji zespołów, jak również sytuację lokalową zespołów.

Sekretarz Rady adw. Józef Baszkiewicz omówił sprawy związane z udziałem adwokatury białostockiej w akcji wyborczej do rad narodowych stopnia podstawowego.

W dyskusji przedstawiciele poszczególnych zespołów podzielili się swymi uwagami o pracy tych zespołów.

Adw. Anatol Henschke, kierownik Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Białymstoku, dzieląc się spostrzeżeniami na temat sytuacji w swym Zespole, zaznaczył, że ma on dobre tradycje w dziedzinie kształtowania należytych stosunków koleżeńskich wewnątrz zespołu. Wyłaniające się problemy związane z sytuacją finansową adwokatów, którzy pracują jako emeryci w ograniczonym zakresie, kierownictwo i członkowie zespołu starali się załatwić bezkonfliktowo. Wskazując na dobre warunki lokalowe, jakie ma obecnie Zespół Adwokacki Nr 1 w Białymstoku, adw. A. Henschke zwrócił uwagę na związany z tym znaczny wzrost kosztów utrzymania zespołu. Jest to jednak koszt konieczny dla zapewnienia należytych warunków pracy członków zespołu.

Adw. Franciszek Piłaszewicz, zastępca kierownika Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Sokółce, zauważył, że sytuacja kadrowa i finansowa tego zespołu, ze względu na zmniejszenie się liczby spraw, jest chyba najcięższa na terenie całej Izby. Także warunki lokalowe zespołu są krytyczne. Natomiast stosunki pomiędzy członkami zespołu a innymi czynnikami wymiaru sprawiedliwości, tj. miejscowym są-

dem i prokuraturą, układają się bardzo dobrze. Jest to w głównej mierze zasługa prezesa Sądu Rejonowego w Sokółce oraz wszystkich miejscowych sędziów i prokuratorów.

Adw. Jerzy Dubiel, kierownik Zespołu Adwokackiego w Elkku, stwierdził, że sytuacja finansowa zespołu jest w zasadzie dobra. Niezadowalające są natomiast warunki pracy zespołu, którego pomieszczenie w gmachu sądu jest zbyt ciasne. Trwają starania o powiększenie lokalu zespołu. Członkowie Zespołu Adwokackiego w Elkku zgłosili swój akces do pracy społecznej w związku z przygotowaniami do zachodzących wyborów do rad narodowych stopnia podstawowego.

Kierownik Zespołu Adwokackiego Nr 2 w Białymstoku adw. Ryszard Koziera podkreślił, że od roku 1975 widoczny jest systematyczny spadek liczby spraw przyjmowanych przez zespół do prowadzenia. Ma to oczywiście swoje odzwierciedlenie w obrotach poszczególnych członków, co z kolei stwarza pewne napięcie we wzajemnych stosunkach koleżeńskich. Niemniej, generalnie rzecz biorąc, sytuacja wewnętrzna Zespołu Adwokackiego Nr 2 w Białymstoku i stosunki koleżeńskie są poprawne. Natomiast jeśli chodzi o sytuację lokalową zespołu, to jest ona obecnie trudna ze względu na konieczność modernizacji zajmowanego przez zespół pomieszczenia. Mówca zwrócił także uwagę na fakt, że członkowie Zespołu Adwokackiego Nr 2 w Białymstoku są aktywnie zaangażowani w różnego rodzaju pracach społecznych, mimo że zajęcia podejmowane w wielu społecznych akcjach kolidują nieraz z terminami spraw. W zakończeniu swego wystąpienia adw. R. Koziera zaapelował do zebranych o szersze spopularyzowanie wśród członków zespołów działających już od pół roku przy Radzie Adwokackiej Kasy zapomogowo-pożyczkowej, która obecnie dysponuje jeszcze zbyt małą kwotą na

swym koncie, co utrudnia jej udzielenie kolegom pożyczek.

Dyskusję podsumował wicedziekan Rady adw. Stanisław Krasowski.

Na zakończenie obrad zebrani przyjęli przez akklamację przedstawioną przez sekretarza Rady adw. Józefa Baszkiewicza uchwałę następującej treści: „Adwokaci, członkowie Białostockiej Izby Adwokackiej, w nawiązaniu do uchwały II Krajowej Konferencji PZPR: »O konsekwentną realizację programu podnoszenia jakości pracy i warunków życia, o dalsze umacnianie przewodniej roli Partii i pogłębianie moralno-politycznej jedności narodu» oraz w nawiązaniu do deklaracji wyborczej Frontu Jedności Naro-

du w związku z wyborami do rad narodowych stopnia podstawowego, postanawiają: poprzeć i włączyć się do realizacji programu Partii i programu wyborczego przez pogłębienie doskonalenia zawodowego jako formy podnoszenia jakości świadczenia usług, przez poszerzenie zaangażowania w pracy społeczno-politycznej w działalności w ramach Zrzeszenia Prawników Polskich, szczególnie w popularyzacji prawa w szkołach, oraz przez rozwinięcie współdziałania z organizacjami społecznymi i pozostałymi czynnikami wymiaru sprawiedliwości”.

adw. Jerzy Korsak

Izba gdańska

Adw. Janina Dąbrowska. Dnia 17 lipca 1977 r. zmarła w Gdańsku Janina Dąbrowska, adwokat w Zespole Adwokackim Nr 12 w Gdańsku.

Urodziła się w Jekaterinosławiu 25 września 1912 r. Studia na Wydziale Prawa i Nauk Społecznych Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie ukończyła w roku 1934. Po odbyciu aplikacji sądowej w Sądzie Okręgowym i Sądzie Apelacyjnym w Wilnie wpisana została w 1937 r. na listę aplikantów adwokackich Wileńskiej Izby Adwokackiej — pod patronatem adw. Popiela.

Aplikację adwokacką ukończyła w początkach września 1939 r. Wybuch II wojny światowej uniemożliwił wpisanie jej na listę adwokatów.

Po zakończeniu wojny osiedliła się w Łodzi i tam w lipcu 1945 r. rozpoczęła pracę na stanowisku radcy prawnego w Zarządzie Państwowego Urzędu Repatriacyjnego. Wkrótce potem, bo już w 1946 r., wpisana została na listę adwokatów Warszawskiej Izby Adwokackiej z siedzibą w Łodzi, a następnie, po przeniesieniu się w

1948 r. do Gdańska, na listę adwokatów Gdańskiej Izby Adwokackiej z siedzibą w Gdańsku-Wrzeszczu. Początkowo prowadziła tam indywidualną kancelarię adwokacką, a od 1952 r. wykonywała zawód adwokata przez 25 lat w Zespole Adwokackim Nr 8 w Gdańsku, później zaś — po jego likwidacji — w Zespole Adwokackim Nr 12.

Lubiła i kochała zaszczytny zawód adwokata. Wykonywała go z wielką godnością, sumiennością i umiejętnością. Każde jej pismo procesowe, każde wystąpienie przed sądem było starannie przygotowane, rzeczowo opracowane i podane w ładnej formie stylistycznej. Szczególnie dbała o czystość i piękno języka polskiego.

Jej wykłady prawa karnego, które prowadziła przez długie lata na seminariach dla aplikantów adwokackich, cieszyły się wielkim zainteresowaniem i uznaniem słuchaczy.

Przez dwie kadencje była członkiem i skarbnikiem Rady Adwokackiej. Pracowała społecznie w różnych komisjach przy Radzie Adwokackiej,